Egry Artúr

reveláció

(megtestesülés 2008)

csendben a hóba lépve nevess!
nevess a tél jeges útjain
csúszkákon kört kerekítő
örömöd víg tánca szívemnek

halovány szárnyán rebben a fény
tükröket tartva arcod elé
s hóra vetül kék árnyam míg
sápadt halovány szemben a nap

puha még a hajnali pára
süketen szél kapkod a tájon
rezzen a levegő épp ha fütyöl

„kettek" vagyunk mi egy lélekben
nem titkolom szerelmem immár
ölellek világom –; asszonyom!